Mogę wybierać to, co dobre

Bóg, stworzenie i człowiek • Rdz 3:1–21

Myśl przewodnia

Ludzie mogą wybierać. Kiedy zrobią coś złego, potrzebują prawdy, pomocy i troski.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Biblia opowiada o pierwszych ludziach w ogrodzie Eden. Adam i Ewa mieli otrzymaną od Boga wskazówkę. Pewnego dnia wąż rozmawiał z Ewą i zachęcał ją, aby postąpiła inaczej.

Ewa i Adam dokonali wyboru, który był sprzeczny z tym, co powiedział im Bóg. Potem czuli wstyd i ukrywali się. Kiedy Bóg ich szukał, bali się powiedzieć, co się stało.

W ogrodzie ludzie usłyszeli słowa, które pomieszały im w głowach. Zrobili coś wbrew otrzymanej wskazówce, a potem było im trudno powiedzieć prawdę. Czasem i nam zdarza się popełnić błąd. Możemy opowiedzieć o nim zaufanemu dorosłemu i wspólnie szukać rozwiązania. Nikt nie powinien nas straszyć, kiedy prosimy o pomoc.

Zdarza się, że my także robimy coś niewłaściwego. Możemy powiedzieć prawdę i poprosić o pomoc zaufaną osobę dorosłą. Bóg interesował się Adamem i Ewą także wtedy, gdy popełnili błąd.

Cele lekcji

- Wskazuje postaci Adama, Ewy i węża w opowieści.
- Rozpoznaje, że decyzje mogą mieć przykre skutki.
- Wybiera bezpieczny sposób zwrócenia się o pomoc.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Co możesz zrobić, gdy coś się nie uda?

Przebieg zajęć

Powitanie i obserwacja — 3 min

Pokaż obrazek dwóch ścieżek: jedna prowadzi do uporządkowanych klocków, druga do rozsypanych. Powiedz: „Czasem wybieramy, co zrobić”.

Biblijna opowieść — 5 min

Po opisie stworzenia pojawia się opowieść o granicy, którą człowiek przekracza, oraz o skutkach tej decyzji. Czytamy Rdz 3:1–21.

Pokazujemy i nazywamy — 5 min

Zadaj dwa proste pytania do ilustracji: „Co zrobiłbyś z zabawką, którą przypadkiem zepsułeś?” i „Kogo możesz poprosić o pomoc?”. Nie żądaj historii prywatnych.

Zabawa i karta pracy — 6 min

Dzieci wybierają obrazek bezpiecznego działania: mówię prawdę, proszę o pomoc, staram się naprawić. Mogą wskazać obrazek zamiast mówić. Kolorują wybraną ścieżkę.

Zamknięcie spotkania — 3 min

Powiedz: „Kiedy coś się nie uda, możemy szukać pomocy u życzliwego dorosłego”.

Ćwiczenie uzupełniające

Pokaż trzy obrazki: „pytam”, „zastanawiam się”, „proszę o pomoc”. Wybierz ten, którego potrzebujesz.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kto mieszkał w ogrodzie?

Adam i Ewa.

Czy ukrywanie się pomogło im naprawić sytuację?

Nie.

Do kogo możesz pójść, gdy potrzebujesz pomocy?

Do zaufanej dorosłej osoby; można wskazać kilka możliwości.

Co możesz zrobić, gdy coś się nie uda?

Powiedzieć prawdę bezpiecznej osobie dorosłej i poprosić o pomoc.

Pomoce dydaktyczne

• duże obrazki ogrodu i dwóch ścieżek

• karta pracy i kredki

• Biblia

• plansze: prawda – pomoc – naprawa

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Rdz 3 opisuje konkretne postacie, rozmowę i konsekwencje decyzji. Nie przypisuj dziecku winy Adama i Ewy ani nie stosuj opowiadania do wzbudzania strachu. Tekst nie wspomina o jabłku. Odróżnij przebieg narracji, późniejsze ujęcia teologiczne i dzisiejsze zastosowanie.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• Rozmowa o błędzie dziecka ma prowadzić do pomocy i naprawy szkody. Dziecko oszukane przez dorosłego nie jest winne cudzej przemocy.

• Rdz 3:1–21 opisuje rozmowę węża z kobietą, decyzję dwojga ludzi, ukrywanie się, wzajemne oskarżenia i następstwa. Werset 21 wspomina odzienie, które sporządza dla nich Bóg.

• Wąż jest nazwany wężem; identyfikacja z szatanem wiąże się z późniejszym odczytaniem biblijnym (por. Ap 12:9). Tekst nie nazywa owocu jabłkiem.

• Oboje ludzie podejmują decyzję i odpowiadają za własne postępowanie. Nie obarczaj wyłącznie kobiety odpowiedzialnością za całe zło.

• Rdz 3:15 bywa interpretowany w chrześcijaństwie jako zapowiedź zwycięstwa nad złem; zaznaczaj, że jest to interpretacja w szerszej perspektywie kanonu.

• Nie buduj lęku ani poczucia winy u dzieci. Unikaj wyprowadzania zasady bezwzględnego posłuszeństwa każdemu dorosłemu. Dziecko ma prawo odmówić krzywdzącemu poleceniu i zwrócić się po pomoc.

• Unikaj straszenia karami, śmiercią albo szczegółami cierpienia. Nigdy nie ucz dziecka bezwarunkowego posłuszeństwa każdej dorosłej osobie.

• W Rdz 3 rozmowa z wężem i nieposłuszeństwo mają wymiar odpowiedzialności; jednak dziecko doświadczające manipulacji, przemocy lub presji nie odpowiada za winę sprawcy.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Rdz 3 opisuje konkretne postacie, rozmowę i konsekwencje decyzji. Nie przypisuj dziecku winy Adama i Ewy ani nie stosuj opowiadania do wzbudzania strachu. Tekst nie wspomina o jabłku. Odróżnij przebieg narracji, późniejsze ujęcia teologiczne i dzisiejsze zastosowanie.

Kontynuacja w domu

Pobawcie się w zadawanie pytań: „Czy to na pewno prawda?”. Pozwólcie dziecku zadać własne pytanie.